

Het Sliedrechts Dialect (514)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

DE BEGRAEFENIS VAN PRINS HENDRIK

Nou Prins Claus gesturreve is, mò 'k aalsmor denke aan 1934, toe is Prins Hendrik overleeje. Ik was toe negentien, m'n broertie Piet zeuventien, en we wouwe wel naer Delft om de rouwstoet te bekijke. Toen noemde me dat een begraefenis, nou hed iederêen 't over de bijzetting in 't familiegraf. Tilleviezie was t'r nò nie, raodio hadde me nie en veul krante kreges me ok nie te zien. Azzie 't wou zien mos ie d'r med aage ôoge bij weze. Prins Hendrik zou op dinsdag (vroeger zeeje ze: daainsdag!) 11 juli begraeve worre in de Nieuwe Kaark in Delft. 't Was midde in de crisistijd en dà betekende netuurlijk bekant lege portemeneeë, mor 't was midde in de zeumer, dus in 't langste van de daege, daerom vonge me, dà me makkelijk op de fiets naer Delft konne. M'n broer Teun en z'n vrouw Kneeliao weunde in die tijd in Delft en daer konne me 's nachs blijve slaepe. Moeder vong 't goed as 'k t'r mor voor zurgde dà m'n 's maondasse waark af was.

Grôôte, wekelijkse was

'k Ben 's oches om vier ure opgestaon voor de grôôte, wekelijkse was van zeuve man, die netuurlijk diezelfde dag ok nog gestreke mos worre. Eên và m'n zusters diende bij rijkeloi, dus dà betekende gesteve en gestreke witte schorte, die hà 'k t'r ok nog bij. En niks gêen wasmesien en elektrisch strijkijzer, mor wasse in 'n kuip met de stamp en strijke mè drie strijkboute die op de kachel waarm gemaakt wiere. Piet van ons waarkte aan de glôoïing in de Hoekse Waerd, die kwam in de lôop van de middag op de fiets naer huis. Die maondagaevend nog, zij me nae 't ete om een uur of haalf zeuve, op de fiets gestapt, richting Delft. Piet wis gelukkig overaal goed de weg, hij wis persies waer ovve me heene mosse. De brug bij Alblasserdam was t'r nog gêen êens, daer mos ie met de pont overvaere en zô gong 't op Rotterdam aan. In de Oranjebôômstraet in Rotterdam kwam 'k mè m'n voorwiel in de tremreels en daer ben 'k toch lillijk gaon legge vaalle! Languit over straet netuurlijk en rezervekouse hà 'k nie! Mor gelukkig zag t'r gêen mens và van, want de rokke wazze zô lang in die tijd dat de gaeter en de knolle i m'n kouse keurig bedekt bleve.

'n Kwartie voor 'n zêêpkist

Om 'n uur of nege, in ieder geval nog voor d'n donker, wazze me bij Teune. Die weunde in de Wippolder, toe een nieuwbouwwijk van Delft, en daer hebbe me geslaepe. Teun en Kneeliao hadde distrebusieraodio en zô hoorde me hoeneer de stoet in Delft aan zou komme. We hebbe toe een pleksie langs de route gezocht. Iederêen was aarm in die tijd en mense die langs de route weunde vroege 'n kwartie voor 'n zêêpkist om op te staon. Dan zou ie beterder naer de rouwstoet kanne kijke. Voor die mense was 't netuurlijk dé kans op 'n paor cente ekstra. Kneeliao en ik hadde geluk: een vriendelijke, aerdige vrouw bood ons elk voor niks een stoel aan om op te zitte. We hebbe de rouwstoet goed langs zien komme. We keke onze ôoge uit, aalles in 't wit! 'k Weet nog de naam van de prefessor die de rouwdienst gelaaid het, dat was Obbink of Obink. Toe me weer thuis bij m'n broer wazze, hoorde me op de raodio: "Professor Obbink bidt nu 't Onze Vader in de grafkelder, bidt u allen mee." We hebbe de rouwstoet nie trug naer Den Haag zien gaon. Bij Teune hebbe me nog gegete en toe zij me weer op de fiets gestapt, trug naer huis.

Om 'n uur of nege wazze me weer aan d'n dijk, voor donker thuis, hee. 't Was 'n onvergetelijken ervaering, echt waer!

Mevr. Van W. uit Sliedrecht.

Beste Mevr. Van W., hartelijk bedankt voor uw verhaal. Ok wille me uw dochter bedanke omdà ze 't zô keurig op pepier gezet het! Ze hed al beloofd dà jullie nog wel is wat op zelle sture... Dus wie weet, tot de volgende keer!

P.S. Meer dialect en aandere verêênigingsnieuwchies zijn te vinge op www.historie-sliedrecht.nl In de maond november is van de familie De Koning ok nog d'n tak uit d'n Alblasserwaard te zien in de "Genealogische Grabbelton".